

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/87/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511207396
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511207396.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa N. C. A., s.r.o., so sídlom K., O. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou E. C., s.r.o., so sídlom K., O. 5, proti odporkyni 1/ Q. V., bytom K., M. XXX/X, 2/ K. I., bytom O. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyň OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom C., A. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. L. M., advokátom so sídlom C., A. K. 2, o zaplatenie XXX,XX Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 31. októbra 2012, č.k. 3C/68/2012-106, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur, k rukám právneho zástupcu JUDr. L. M., advokáta, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. konanie zastavil, vo výroku II. odporkyniam náhradu trov konania nepriznal, vo výroku III. navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 48,46 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia a vo výroku IV. rozhodol, že navrhovateľovi zaplatený súdny poplatok nevracia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 16.08.2011, doručeným súdu dňa 26.08.2011 domáhal proti odporkyni 1/ a 2/ zaplatenia sumy 644,23 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním zo dňa 28.02.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.03.2012 návrh opravil tak, že sa domáha proti odporkyni 1/ zaplatenia sumy 536,64 Eur spolu s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 6,91 Eur a proti odporkyni 2/ zaplatenia sumy 107,58 Eur spolu s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 1,39 Eur. Proti obom odporkyniam spoločne a nerozdielne sa domáha zaplatenia trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku 39 Eur a z trov právneho zastúpenia 176,08 Eur. Súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol platobným rozkazom zo dňa 15.03.2012, č.k. 20Ro/1/2012-40, ktorým uložil odporkyni 1/ zaplatiť istinu 536,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 536,64 Eur od 15.12.2005 do zaplatenia a zmluvnú pokutu 6,91 Eur, odporkyni 2/ zaplatiť istinu 107,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 107,58 Eur od 15.12.2005 do zaplatenia a zmluvnú pokutu 1,39 Eur a odporkyniam 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania v sume 215,08 Eur. Platobný rozkaz nadobudol v časti, v ktorej bola odporkyni 1/ uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu s úrokom z omeškania a zmluvnú pokutu právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.04.2012. V tejto časti je konanie právoplatne skončené a pokračuje len proti odporkyni 2/ rade a čo do trov konania spoločne a nerozdielne voči odporkyniam 1/ a 2/. Dňa 25.05.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporkyň 1/ a 2/, ktorý dňa 12.06.2012 podal proti platobnému rozkazu odpor. Odpor bol uznesením zo dňa 24.07.2012 v časti, v ktorej sa týkal výroku platobného rozkazu o uložení povinnosti odporkyni 1/ zaplatiť navrhovateľovi sumu 536,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 536,64 Eur od 15.12.2005

do zaplataenia a zmluvnú pokutu 6,91 Eur odmietnutý. Uznesenie o odmietnutí odporu nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2012. Dňa 13.8.2012 podala proti platobnému rozkazu odpor odporkyňa 1/. Odpor bol uznesením zo dňa 14.08.2012, č.k. 20Ro/1/2012-80 ako oneskorene podaný odmietnutý. Uznesenie o odmietnutí odporu nadobudlo právoplatnosť dňa 07.09.2012. Navrhovateľ vzal písomným podaním zo dňa 08.10.2012, doručeným súdu dňa 15.10.2012 návrh v celom rozsahu späť, preto súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1 -3 O.s.p. konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., z dôvodu, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 48,46 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady 16,60 Eur, vyjadrenie k žalobnému návrhu - odpor 16,60 Eur a 2x režijný paušál á 7,63 Eur s tým, že uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania až v čase, keď predmetom konania bolo už len zaplataenie sumy 107,58 Eur. Navrhovateľ v konaní zaplatil súdny poplatok v sume 39 Eur. Predmetom konania v časti, v ktorej platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť bolo zaplataenie istiny a zmluvnej pokuty v sume spolu 543,55 Eur, súdny poplatok za túto časť konania je v sume 32,50 Eur. V tejto časti nebolo konanie zastavené, pretože sa skončilo vydaním meritórneho rozhodnutia (platobného rozkazu). K zastaveniu konania došlo len v prevyšujúcej časti. Navrhovateľovi by tak bolo možné vrátiť súdny poplatok len v sume 6,50 Eur. Súdny poplatok, ktorý sa vracia podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch sa vracia krátený o 1%, najmenej 6,63 Eur. Po zákonom krátení súdneho poplatku tak nezostane na vrátenie navrhovateľovi žiadna suma. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa súdny poplatok za návrh na začatie konania navrhovateľovi nevrátil.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku III. o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriaďeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Zastáva názor, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur s DPH

pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za správne. Z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť navrhovateľa o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom, tento názor je nesprávny, neústavný a neudržateľný. Mal za to, že situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmierňovať použitím ustanovenia § 150 O.s.p., pretože oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov a Najvyššieho súdu SR. Keďže § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník (organizácia na ochranu práv spotrebiteľov) má v konaní roznaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,13 Eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyniam 1/, 2/ zaplataenia istiny v sume 644,23 Eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo písomným podaním, doručeným dňa 15.10.2012, podané späťvzatie návrhu navrhovateľom v celom rozsahu, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyniam 1/, 2/ bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyne 1/, 2/ splnili to, čoho sa podaným návrhom voči ním domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyniam 1/, 2/ a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyniam 1/, 2/ preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto im ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 48,46 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkýň 1/, 2/. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v podaní zo dňa 12.06.2012 právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 48,46 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, doručené súdu prvého stupňa dňa 29.01.2013, režijný paušál 7,81 Eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.